

5) w § 28:

	liczbę 157,50	zastępuje się liczbą 189	
"	94,50	" " "	113
"	78,75	" " "	95
"	50,40	" " "	60
"	37,80	" " "	45

6) w § 29 liczbę 157,50 zastępuje się liczbą 189.

§ 4. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1951 r. o uposażeniu pracowników nauki (Dz. U. Nr 21, poz. 165 i Nr 63, poz. 430):

1) w § 7:

a) w ust. 1	liczbę 110	zastępuje się liczbą 132
"	105	" " " 126

b) w ust. 2 liczbę 130 zastępuje się liczbą 156;

2) w § 8:

	liczbę 80	zastępuje się liczbą 96
"	60	" " " 72
"	50	" " " 60

3) w § 9:

a) w ust. 1 liczbę 80 zastępuje się liczbą 96,

b) w ust. 3 liczbę 500 zastępuje się liczbą 600.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz właściwym ministrom.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

10

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1953 r.

zmieniające rozporządzenia w sprawie wynagrodzenia członków zespołów orzekających Głównej Komisji Arbitrażowej i okręgowych komisji arbitrażowych.

Na podstawie art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340 i z 1951 r. Nr 31, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1950 r. w sprawie wynagrodzenia członków zespołów orzekających Głównej Komisji Arbitrażowej (Dz. U. Nr 5, poz. 40) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 1 ust. 1 liczbę 1.000 zastępuje się liczbą 33;

2) w § 2:

- a) w ust. 1 i 2 liczbę 500 zastępuje się liczbą 19,
b) w ust. 3 liczbę 1.500 zastępuje się liczbą 56.

§ 2. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie wynagrodzenia członków zespołów orzekających okręgowych komisji arbitrażowych (Dz. U. Nr 24, poz. 213) liczbę 750 zastępuje się liczbą 88, liczbę 300 zastępuje się liczbą 11 oraz liczbę 1.050 zastępuje się liczbą 39.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

11

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1953 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i 334 oraz z 1951 r. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lu-

tego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. z 1949 r. Nr 14, poz. 88 oraz z 1950 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 52, poz. 480) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 stawki uposażenia zasadniczego ustala się, jak następuje:

Grupa	Kwota uposażenia	
	miesięcznego w zł	za jedną godzinę pracy dzien- nie w stosunku miesięcznym w zł
I	1.276	182
II	1.182	168
III	1.072	153
IV	884	128
V	694	99
VI	660	86
VII	536	76
VIII	516	69
IX	452	62
X	432	58
XI	402	54
XII	376	51

2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. W aptekach, zatrudniających 5 lub więcej farmaceutów, pracownik otrzymuje za dyżur nocny lub świąteczny 19 zł z tym, że wynagrodzenie z tego tytułu w ciągu miesiąca nie może przekroczyć 190 zł.

2. W aptekach, zatrudniających mniej niż 5 farmaceutów, pracownikowi może być przyznane wynagrodzenie ryczałtowe za dyżury nocne i świąteczne w granicach do 230 zł miesięcznie.”;

3) w § 7 stawki dodatku lokalnego ustala się, jak następuje:

W grupie uposażenia	Kwota dodatku	
	przy uposażeniu miesięcznym zł	przy uposażeniu za godzinę zł
I — IV	76	15
V — VII	53	8
VIII — X	47	7
XI — XII	43	6

4) w § 8 stawki dodatku lokalnego ustala się, jak następuje:

W grupie uposażenia	Kwota dodatku	
	przy uposażeniu miesięcznym zł	przy uposażeniu za godzinę zł
I — IV	91	18
V — VII	64	10
VIII — X	62	9
XI — XII	57	7

5) w § 12 stawki dodatku specjalnego dla położnych ustala się, jak następuje:

a) w pkt 3 za siódmy i ósmy poród — w wysokości po 56 zł, za dziewiąty i każdy następny — w wysokości po 75 zł,

b) w pkt 4 za przyjęcie każdego porodu powyżej liczby trzynastu miesięcznie — w wysokości po 56 zł;

6) w § 13 obejmującym stawki dodatku funkcyjnego zastępuje się:

a) podaną w pkt 1, 12, 15 i 16 liczbę 3000 — liczbą 113,

b) podaną w pkt 1, 3, 6, 9, 10, 12 i 14 liczbę 4000 — liczbą 151,

c) podaną w pkt 1 i 3 liczbę 6000 — liczbą 227,

d) podaną w pkt 1a liczbę 10000 — liczbą 360,

e) podaną w pkt 1b liczbę 6000 — liczbą 216,

f) podaną w pkt 1c liczbę 8000 — liczbą 288,

g) podaną w pkt 2 liczbę 8000 — liczbą 302,

h) podaną w pkt 4 liczbę 1500 — liczbą 57,

i) podaną w pkt 4 i 8 liczbę 2200 — liczbą 83,

j) podaną w pkt 5 i 12 liczbę 2000 — liczbą 76

k) podaną w pkt 7 liczbę 1300 — liczbą 49,

l) podaną w pkt 11 liczbę 1200 — liczbą 45,

m) podaną w pkt 11 liczbę 2400 — liczbą 91,

n) podaną w pkt 13 liczbę 5000 — liczbą 189.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia i Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bieru.